

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3143/2022. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Zalaegerszegi Törvényszék 3.Gf.40.050/2018/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (dr. Noll László ügyvéd) útján Zalaegerszegi Törvényszék 3.Gf.40.050/2018/6. számú ítélete ellen nyújtott be alkotmányjogi panaszt és kérte annak alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott végzés sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, 28. cikkét, VI. cikk (2) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [2] 1.1. Az ügy előzménye, hogy az indítványozó 2017. november 13-án megvásárolt két hévízi ingatlant. Az adásvételi szerződést készítő ügyvéd lekérte az ingatlanok tulajdoni lapját, és ennek megfelelően rögzítésre került, hogy az adásvétel napján az ingatlanokat milyen terhek terhelik. Eszerint a két érintett ingatlanra végrehajtási jogot jegyeztek be egy budapesti székhelyű cég javára 1 687 830 Ft és járulékai erejéig (külön-külön mindkét ingatlanra ugyanezen összegben). A két ingatlanra emellett végrehajtási jogot is bejegyeztek (külön-külön mindkét ingatlanra, a bejegyző határozatok száma: 32.026/2017.02.16. és 43.714/2016.12.21.), 2 281 410 Ft és járulékai erejéig, amelyeknek jogosultja a Nemzeti Adó és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV).
- [3] Az adásvételi szerződés alapján az indítványozó tulajdonjogát 2017. november 14-én jegyezte be az ingatlan-nyilvántartásba a Keszthelyi Járási Hivatal Földhivatala.
- [4] A végrehajtó 2018. január 22-én árverési hirdetményt tett közzé az egyik érintett ingatlanra, amely hirdetmény alapján 2018. január 27 és március 28. között lehetett az ingatlanra vételi ajánlatot tenni. Az indítványozó 2018. február 6-án, az árverési hirdetmény átvételét követően, azt kérte a végrehajtótól, hogy a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 138. § (6) bekezdése alapján számszerűsítse a NAV felé fennálló tartozást, mivel az indítványozó szeretné megfizetni az ingatlan-nyilvántartás szerinti követelést. A végrehajtó arról tájékoztatta az indítványozót, hogy a NAV felé fennálló tartozás teljes összege – a kérdéses ingatlan vonatkozásában – 14 625 625 Ft.
- [5] Az indítványozó megkereste az illetékes NAV Zala Megyei Adó- és Vámigazgatóságot, amely 2018. február 20-án kelt tájékoztatásban arról tájékoztatta az indítványozót, hogy nemcsak a tulajdoni lapra feljegyzett terhekért felel, hanem a teljes tartozásért köteles helyt állni.
- [6] Az indítványozó ezt követően az eladóval szemben, valamint a NAV-val szemben végrehajtás korlátozása iránti keresetet terjesztett elő, és kérte, hogy a NAV követelésének végrehajtására irányuló 444.AV.0006/2017. számon folyamatban volt végrehajtási eljárást 2 281 410 Ft és járulékai összegre korlátozza. Az indítványozó hangsúlyozta, hogy az érintett ingatlanok megvételekor az volt ismert előtte, hogy a két ingatlanon a NAV javára 2 281 410 Ft és járulékai erejéig követelés áll fenn, és az ingatlanok tulajdonjogát úgy tudja megszerezni, ha mint dologi kötelezett felel a végrehajtást kérő felé. Az árverés kitűzésekor feltüntetett 12 792 406 Ft és járulékai iránti igény az adásvételi szerződések számára nem volt ismert. Az indítványozó hangsúlyozta, hogy a szerződése megkötésekor igazolható módon meggyőződött az ingatlan terheiről. Álláspontja szerint az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 5. § (1) bekezdése alapján közhiteles nyilvántartás. Az indítványozó szerint a forgalom biztonságát veszélyezteti, ha olyan tartozásokért is helyt kell állnia, amelyek az ingatlan tulajdoni lapján nem szereplenek.

- [7] A Keszthelyi Járásbíróság 6.Gp.20.180/2018/10. számú ítéletével elutasította a keresetet. A bíróság megállapította, hogy a Keszthelyi járási Hivatal Földhivatala 43.530/2017.11.14. számú határozatával (a továbbiakban: földhivatali bejegyző határozat) az indítványozó tulajdonként ugyanezen határozatával bejegyzett ingatlanra a NAV végrehajtási jogát 2 281 410 Ft és járulékai erejéig. A 444.AV.0006/2017. szám alatt folyamatban volt végrehajtási eljárásban a II. rendű alperes (vagyis az ingatlan eladójának) tartozása 15 591 500 Ft volt az I. rendű alperes (NAV) felé. A NAV mint I. rendű alperes arra hivatkozott, hogy a követelés jogosultját a közigazgatási végrehajtásra irányuló jogszabályok szerinti jogok is megilletik, így a végrehajtható okirat alapján foganatosított ingó, ingatlan és követelésfoglalás hatályát az adóhatóság kiterjesztheti a foglalást követően végrehajthatóvá vált tartozásokra, költségekre is, amelyről az adóhatóság az adózót értesíti. A bíróság megállapította, hogy a NAV az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 150. § (2) bekezdése alapján jogszerűen terjesztette ki a foglalást követően végrehajthatóvá vált tartozásokra és költségekre. A bíróság szerint ezzel nem sérült a Vht. 138. § (6) bekezdése, és megállapította, hogy a végrehajtásra a Vht. 4. § (1) bekezdése alapján került sor. Ezért úgy ítélte meg, hogy a végrehajtás korlátozása nem indokolt.
- [8] 1.2. Az indítványozó az első fokon eljáró bíróság ítéletével szemben fellebbezést terjesztett elő. A Zalaegerszegi Törvényszék 3.Gf.40.050/2018/6. számú ítélete az elsőfokú bíróság döntését helybenhagyta. A másodfokon eljáró bíróság az elsőfokú ítélet jogi indokolását kiegészítette. Eszerint annak a körülménynek nem volt jelentősége, hogy a NAV mikor vette át a földhivatal bejegyző határozatát. Kifejtette, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:170–171. §-ban foglalt közhitelesség elvének szabálya, a bejegyzés elvének szabálya [Ptk. 5:168. § (1) bekezdés] és az ez alól kivételt képező Ptk. 5:168. § (3) bekezdés között nincs jogszabályi ellentét. A bíróság arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes (valójában a felperes, vagyis az indítványozó) az ingatlant terhelő adótartozás tényéről tudott, azonban összegét illetően a Ptk. 5:168. § (3) bekezdés és a bejegyzés idején hatályban volt régi Art. 150. § (2) bekezdése együttes alkalmazásával az adóhatóságnak jogában állt kiterjeszteni az újabb esedékessé vált adótartozásokra is, külön, további ingatlannyilvántartási bejegyzés nélkül. A bíróság szerint tehát az indítványozó tévesen hivatkozott arra, hogy az adóhatóság kizárólag az adóssal szemben folytathatna le végrehajtási eljárást.
- [9] 2. Az indítványozó ezt követően fordult Alkotmánybírósághoz, és kérte a Keszthelyi Járásbíróság 6.Gp.20.180/2018/10. számú ítélete, valamint a Zalaegerszegi Törvényszék 3.Gf.40.050/2018/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [10] Az indítványozó szerint a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, [figyelemmel a 3152/2013. (VII. 24.) AB határozatra] a forgalombiztonság beletartozik a jogbiztonságba és így a jogállamiság elvének részét képezi. Az ingatlannyilvántartás közhitelessége a forgalombiztonságot hivatott biztosítani. Az indítványozó hivatkozott még az 51/2009. (IV. 28.) AB határozatra, ami szerint az ingatlannyilvántartás közhitelessége azt jelenti, hogy az ingatlannyilvántartás amennyire lehetséges, feleljen meg a tényleges jogi helyzetnek. Álláspontja szerint a támadott bírói döntésben foglalt jogértelmezés – mivel figyelmen kívül hagyta a Ptk. 5:170. §-ban foglalt közhitelesség elvét, az régi Art. 150. § (2) bekezdésére hivatkozással bizonytalan (a norma címzettje számára előre nem látható) jogi helyzetet teremtett. Ezért sérült a jogállamiság elve.
- [11] Az indítványozó szerint az Alaptörvény 28. cikkét is sérti a támadott ítélet, mivel ez alapján a bíróságoknak a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt kell szem előtt tartaniuk a jogszabályok értelmezésekor, ami jelen esetben nem valósult meg. A közhiteles nyilvános nyilvántartások funkciója az indítványozó szerint a forgalom biztonsága, a piaci szereplők megbízható információkkal ellátása és ezen keresztül a piaci tranzakciók kockázatának csökkentése. Ezeket a funkciókat csak akkor tudja egy nyilvántartás betölteni, ha az adatok valóságnak megfelelően biztosított, és nem fenyeget az a veszély, hogy utóbb kiderül, hogy az adat nem volt a valóságnak megfelelő. Ezzel összefüggésben hivatkozott a 8/1998. (III. 20.) AB határozatra.
- [12] Az Alaptörvény XIII. cikk – tulajdonhoz való jog – sérelmét abban látja az indítványozó, hogy az ügyében az újabb esedékessé vált adótartozásokat akkor terjesztette ki rá az adóhatóság, amikor már a tulajdonjoga az adásvételi szerződés alapján bejegyzésre került. Hivatkozott a 3051/2016. (III. 22.) AB határozatra és arra, hogy a tulajdonhoz való jog a már megszerzett tulajdont védi, amit a bíróság nem vett figyelembe az ügye elbírálása során. Nevezetesen, hogy az indítványozó tulajdonszerzését követően kívánta a NAV érvényesíteni az esedékessé vált, de az indítványozó tulajdonszerzésekor be nem jegyzett adótartozásokat és járulékait. Az indítványozó szerint ugyanezen okból sértette a bíróság döntése az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésben foglalt otthon nyugalomhoz való jogát is. Az indítványozó szerint ugyanis azáltal sérült a tulajdonhoz és otthon

nyugalmához való jog, hogy a bíróság a régi Art. 150. § (2) bekezdése alapján elfogadta, hogy a NAV utólag – az indítványozó tulajdonszerzését követően – kiterjesztette a nyilvántartásba bejegyzetthez képest lényegesen magasabb összegű tartozást. Ez azért vet fel alkotmányossági problémát, mert az adóhatóság kizárólag az adózót értesíti a kiterjesztésről. Vagyis bár az új tulajdonos válik dologi kötelezetté, a kiterjesztés kizárólag az adózóra vonatkozatható, a dologi kötelezettre nem. Az értesítés elmaradása a dologi kötelezettel szemben az otthon nyugalmához való jogát sérti az indítványozó szerint, ugyanis körütekintően járt el az adásvételi szerződés megkötésekor, ezért az adótartozás vonatkozásában jóhiszemű harmadik félnek minősül és okkal bízhatott abban, hogy tulajdonában nem háborgatják. Az indítványozó hivatkozott arra is, hogy a Ptk. 5:174. §-a alapján a közhitelesség az is jelenti, hogy vitás esetben a bejegyzett jog előnyt élvez. Utalt az indítvány a 80/2006. (XII. 20.) AB határozatra, és arra, hogy az ingatlannyilvántartásban bízva magában foglalja a jóhiszeműség azon szubjektív elemét, hogy a fél az ingatlannyilvántartástól eltérő valós jogi állapotról nem tud és ne is kell tudnia. A kellő körütekintés a teljes tulajdoni lap (ingatlannyilvántartási térkép, okirattár, törölt bejegyzések megtekintése) ismeretét jelenti, aminek az indítványozó eleget tett.

- [13] Az indítványozó hivatkozott továbbá a 3076/2017. (IV. 28.) AB határozatra, és arra, hogy a tulajdonhoz való jog a közhatalmi beavatkozással szemben nyújt védelmet. Álláspontja szerint az adóhatóság eljárása az ő ügyében közhatalmi beavatkozásnak minősül, ezért mint tulajdonszerző fokozottabb alkotmányjogi védelmet élvez.
- [14] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelme körében az indítványozó arra hivatkozott, hogy az adóhatóság az ügyben nem járt el tisztességesen, mivel figyelmen kívül hagyta azt, hogy az indítványozó a tartozásért mint dologi kötelezett köteles helyt állni, illetve hogy helytállásának mértéke az az összeg, ami az ingatlannyilvántartásban az adásvétel időpontjában szerepelt.
- [15] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését azért sérti a támadott bírói döntés, mert a bíróság figyelmen kívül hagyta az indítványozó ügyben előadott érveit és az ingatlannyilvántartás közhitelességét, a Ptk. 5:174. § (1) bekezdését, ami alapján a jóhiszemű és ellenérték fejében szerző javára az ingatlannyilvántartás tartalmát akkor is helyesnek és teljesnek kell tekinteni, ha az a valódi anyagi jogi állapottól eltér. A Ptk. 5:175. §-a alapján az ingatlannyilvántartásba bejegyzett jóhiszemű jogszerzővel szemben nem érvényesítheti jogát az, aki már megszerezte a jogot, de elmulasztotta bejegyeztetni, míg egyes tények feljegyzésének elmaradása esetén a jogosult nem érvényesítheti azokat a jóhiszemű harmadik jogszerzővel szemben, informatív tények esetében a feljegyzés elmaradása az azokhoz fűződő joghatásokat nem érinti.
- [16] Az indítványozó hivatkozott arra is, hogy a támadott bírósági döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését (jogorvoslathoz való jog) ezzel kapcsolatban azonban érvelést, indokolást nem adott elő.
- [17] Az indítványozó alkotmányjogi panaszát kiegészítette, ez azonban tartalmilag azonos az eredeti indítványával.
- [18] 3. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az érdemi elbírálással szemben támasztott követelményeknek. Az indítvány az Abtv. 27. §-a alapján kérte az alkotmányossági vizsgálat lefolytatását.
- [19] 3.1. Az Alkotmánybíróság elsőként az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján megvizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az érdemi vizsgálat törvényi feltételeinek.
- [20] Az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (1) bekezdésében, valamint 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjában foglalt követelményeknek eleget tesz. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt határidőn belül adta postára, megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést, megjelölte az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, valamint kifejezett kérelmet a Fővárosi Ítéltábla indítvánnyal támadott döntése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) és c) pontja].
- [21] Az Abtv. 27. §-ában meghatározott egyedi ügyben való érintettség megállapítható: az indítványozó, mint az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló per felperese, nyilvánvalóan érintettnek tekinthető. A panasszal támadott döntéssel szemben további (rendes) jogorvoslati eljárás nem vehető igénybe, ezért a panasz az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontjában és az Ügyrend 32. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt követelményeknek eleget tesz.
- [22] 3.2. Az indítvány több alaptörvényi rendelkezés sérelmére hivatkozott: az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, 28. cikke, VI. cikk (2) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése sérelmére.

- [23] Az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz előterjesztésére Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozással van lehetőség. Az indítványozó által hivatkozott B) cikk (1) bekezdés – az indítványozó által felvetett értelmezésre tekintettel –, és 28. cikk ennek a követelménynek nem felel meg. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése a jogállamiság követelményét rögzíti, amelynek számos részelemét nevesítette az Alkotmánybíróság gyakorlata. Ezek közül az Alkotmánybíróság kizárólag a kellő felkészülési idő és visszaható hatály tilalmának megsértését fogadja el alkotmányjogi panasz hivatkozási alapjaként. Az indítvány azonban nem ebben az összefüggésben vetette fel a jogállamiság sérelmét, így érdemi vizsgálatnak ezen indítványi elem tekintetében nincs helye. Az Alaptörvény 28. cikke nem Alaptörvényben biztosított jogot fogalmaz meg, így arra alkotmányjogi panasz nem alapítható.
- [24] Az Alkotmánybíróság az indítvány határozottságának követelményei körében vizsgálja az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt feltételt, amely szerint az indítvány akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha bemutatja az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét és egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott szabályaival. Az Alkotmánybíróság ennek során megállapította, hogy az indítvány egyáltalán nem tartalmaz arra vonatkozó indokolást, hogy miért ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével.
- [25] 3.3. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére, XIII. cikk (1) bekezdésére, XXIV. cikk (1) bekezdésére, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított indítványi kérelem megfelel-e az Abtv. 29. §-a szerinti követelménynek. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [26] Az Alaptörvény XIII. cikk, vagyis a tulajdonhoz való jog sérelme kapcsán arra hivatkozott az indítványozó, hogy az általa megvásárolt ingatlantulajdonra olyan adótartozást kívánt érvényesíteni az adóhatóság, amelynek az indítványozó által megvásárolt ingatlan volt a tárgya, és ő, mint az új tulajdonos vált dologi kötelezetté. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy az indítványozó annak tudatában szerezte meg az ingatlan tulajdonát, hogy azon végrehajtási jogot jegyeztek be többek között az adóhatóság javára. Az indítványozó ezzel összefüggésben azt kifogásolta, hogy utólag, már az adásvételt követően szerzett tudomást arról, hogy az adótartozás nagyjából hétszerese annak az összegnek, mint amit az ingatlan-nyilvántartásban az adásvétel időpontjában szerepelt, s amelyre az adóhatóság az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 31. § (4) bekezdése alapján terjesztette ki a végrehajtási jogot. Eszerint „[a] végrehajtható okirat alapján foganatosított ingó-, ingatlan-, illetve követelésfoglalás hatályát az adóhatóság kiterjesztheti a foglalást követően végrehajthatóvá vált tartozásokra, költségekre is, amely tényről az adóhatóság az adóást értesíti”. Korábban – 2017. január 31-ig tartó hatállyal – ugyanígy rendelkezett az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCIII. törvény 150. § (2) bekezdése is. Az indítványozónak tehát az adásvétel időpontjában tudnia kellett, hogy az adóhatóságnak jogszabályi felhatalmazása van arra, hogy az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett végrehajtási jogát a később esedékessé vált tartozásokra is kiterjessze. Az, hogy az indítványozó mint vevő és az eladó között milyen megállapodás született az adásvétel időpontjában az ingatlanra bejegyzett végrehajtási jogok, egyéb követelések viselését illetően: a kettejük közötti kötelmi jogviszony kérdéskörébe tartozik, amit a szerződési szabadság körében a felek állapíthatnak meg. A szerződési szabadság alapján a feleket terhelő kötelezettségek és őket megillető jogosultságok vonatkozásában a felek között létrejött megállapodás és a tulajdonhoz való jog között nincs értékelhető alkotmányjogi összefüggés.
- [27] Nincs értékelhető alkotmányossági összefüggés az Alaptörvény XXIV. cikke (hatósági tisztességes eljárás) és az indítványozó azon felvetése között sem, miszerint helytállásának mértéke az az összeg, ami az ingatlan-nyilvántartásban az adásvétel időpontjában szerepelt. Az eladó és a vevő közötti megállapodás kérdéskörébe tartozik, hogy melyikük milyen mértékben vállal kötelezettséget az ingatlan terhelő követelések teljesítéséért. Ilyen megállapodás hiányában az általános jogszabályi rendelkezések alapján kötelesek a felek helytállni az ingatlan kapcsolatos terhekért.
- [28] Az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésének (otthon nyugalma) sérelme amiatt áll fenn az indítványozó szerint, mert az adótartozás kiterjesztéséről csak az adózót értesítette az adóhatóság, őt, a végrehajtási joggal terhelt ingatlan tulajdonosát nem. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdéséből közvetlenül nem vezethető le arra vonatkozóan alkotmányos követelmény, hogy adóhatósági ügyben milyen körben kell az érintettek, és így azok körét meghatározni, akik részére a hivatalos iratokat kézbesíteni kell. A közlési kötelezettséggel érintettek körét a konkrét eljárási cselekmény és az azzal érintettek köre,

- a kézbesítéshez fűződő eljárási jogok és kötelezettségek függvényében a jogalkotó határozza meg, ami azonban az otthon nyugalmát megfogalmazó alaptörvényi rendelkezéssel nem áll alkotmányossági összefüggésben.
- [29] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben az indítványozó a bíróság jogértelmezését vitatta (a bíróság figyelmen kívül hagyta az indítványozó ügyben előadott érveit és az ingatlan-nyilvántartás közhitelességét, a Ptk. 5:174. § (1) bekezdését, ami alapján a jóhiszemű és ellenérték fejében szerző javára az ingatlan-nyilvántartás tartalmát akkor is helyesnek és teljesnek kell tekinteni, ha az a valódi anyagi jogi állapottól eltér). Az Alkotmánybíróság gyakorlata, hogy „a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon” {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; legutóbb lásd: 3241/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [37]}. Az indítványozó szerinti vélt vagy valós jogszabálysértés nem szolgálhat alapul az Alkotmánybíróság eljárására. A fentiekben kifejtettek alapján az indítványozó mögöttes felelősségét egyrészt az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és az Avt., másrészt az indítványozó és az eladó közötti kötelmi jogviszony (szerződés) határozza meg. Amennyiben a felek között jogvita van azzal kapcsolatban, hogy a közöttük létrejött szerződés alapján kit és milyen mértékű helytállási kötelezettség terhel, az önmagában nem vet fel alkotmányossági kérdést.
- [30] 4. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felelt meg az Abtv. 27. §-ában, 29. §-ban, valamint 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt befogadási kritériumoknak, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdésének megfelelően, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2022. március 8.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/622/2019.

